

ПРОТОКОЛ

№ 247

гр. Асеновград, 01.11.2021 г.

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Иван Д. Бедачев

при участието на секретаря Ася Р. Иванова
и прокурора Борис Адриянов Михов (РП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Иван Д. Бедачев Наказателно дело от
общ характер № 20215310200449 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 248 и сл. от НПК.

Районна прокуратура – Пловдив, ТО – Асеновград, редовно призована,
се представлява от прокурор Б.М..

Подсъдимият **ИВ. ХР. Г.**, редовно призован, се явява лично, ведно със
защитника си адвокат Е.Н., която представя писмено пълномощно по делото
от днес, удостоверяващо качеството ѝ на защитник на подсъдимия.

Ощетеното юридическо лице **ТВ САТ КОМ ООД**, редовно призовани,
не изпраща представител. Индивидуализираният по делото повереник,
упълномощен от юридическото лице адвокат С.Д., за когото е приложено
пълномощно, удостоверяващо качеството му на повереник, редовно призован,
не се явява.

Докладва се постъпила по делото молба от адвокат Е.Н., с която от
името на подсъдимия Г. прави изявления, че подсъдимият е оттеглил
упълномощаването си по отношение на предходните му двама защитници и
заявява, че в съдебната фаза на наказателния процес към настоящия момент,
негов защитник ще бъде адв. Е.Н., която присъства в залата и го
представява.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредително заседание.

АДВ. Н.: Да се даде ход на разпоредително заседание.

ПОДСЪДИМИЯТ ИВ. ХР. Г.: Да се даде ход на разпоредително
заседание.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на

разпоредителното заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

ИВ. ХР. Г. , роден на 12.09.1964 г. в гр.Асеновград, българин, български гражданин, с полувисше образование, женен, управител на „Цифрова кабелна корпорация“ ЕООД гр. Пловдив, осъждан-реабилитиран, с адрес: гр. Асеновград, ул. „Булаир“ № 12, ЕГН *****.

Съдът разясни на страните правата по чл. 274 ал.1 от НПК, а именно правото на възражения и отводи срещу състава на съда, прокурора, защитниците и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи, нямам възражения.

АДВ. Н.: Нямам искания за отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам искания за отводи.

На подсъдимия се разясниха правата му по чл. 55 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ ИВ. ХР. Г.: Разяснени са ми правата.

ПРОКУРОРЪТ: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда и съм уведомен за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание, преди повече от седем дни.

АДВ. Н.: Получих съобщение за насрочване на разпоредително заседание ведно с препис от разпореждането на съда и съм уведомена за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание, преди повече от седем дни.

ПОДСЪДИМИЯТ ИВ. ХР. Г.: Получих препис от обвинителния акт, съобщение за насрочване на разпоредително заседание, ведно с препис от разпореждането на съда и съм уведомен за въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, които ще се разглеждат в разпоредителното заседание, преди повече от седем дни.

Съдът намира, че са налице условията да се започне обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИСТЪПВА КЪМ ОБСЪЖДАНЕ НА ВЪПРОСИТЕ по чл.248 ал.1 от НПК, като съдът покани страните да изразят становище:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин председател, настоящото дело е подсъдно на Районен съд – Асеновград, тъй като по същото са предявени и повдигнати обвинения за три престъпления и подсъдимият е предаден на съд,

като същите са от местната и родова подсъдност на Районен съд – Асеновград. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. В хода на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия или на оцетеното юридическо лице. Не са налице към настоящия момент основания за разглеждане на делото по реда на особените правила. Не се налага разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник и извършването на съдебни следствени действия по делегация. Мярката за процесуална принуда е отменена, поради изтичане на сроковете, предвидени в НПК. Нямам искания за събиране на нови доказателства. След приключване на разпоредителното заседание, моля да насрочите делото за разглеждане по общия ред с призоваване на всички лица, посочени в справката към обвинителния акт на РП Асеновград.

АДВ. Н.: Уважаеми господин съдия, делото е подсъдно на съда.

Формално погледнато, сред основанията за прекратяване или спиране на наказателното производство, не може да се посочи някое абсолютно, но аз поддържам тезата, че съществува основание за прекратяване и то е липсата на извършено престъпление. За съжаление в това съдебно заседание това няма как да бъде преценено, след като прокуратурата не е успяла да го прецени в хода на едно продължително досъдебно производство. За разлика от обвинението обаче, аз считам, че е допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила и то е свързано с правото на защита на подсъдимия от гледна точка на съответствието на обвинителния акт с чл. 246 от НПК и съответно с изискванията на тълкувателно решение № 2/2002 г. Какво имам предвид:

На първо място, в диспозитива на обвинителния акт, свързан с деянието по чл. 347 от НК е вписано, че подсъдимият е повредил телевизионна уредба и линия за предоставяне на телевизионни сигнали. Ако от обстоятелствената част на обвинителния акт може по подразбиране да се стигне до извода какво има предвид под повреждане на линия за предоставяне на телевизионни сигнали, то пълна неяснота има във връзка с това, каква е тази телевизионна уредба, дали е телевизионен приемник, дали е предавател, какво представлява тази телевизионна уредба, за да може, тъй като е много сложна системата от

пренос на такъв сигнал, за да се осъществи правото на защита, ние трябва да сме наясно ако не от диспозитива, поне в обстоятелствената част да има описани действия, свързани с повреждане на някаква такава телевизионна уредба. Освен това, в обстоятелствената част съществува един разказ на извършени някакви действия, в част от който разказ липсва всякаква конкретика. Стои въпросът открит, кои са фактическите действия, с които е повредена телевизионната уредба и кои са фактическите действия, чрез които е повредена тази линия за предоставяне на телевизионни сигнали. Пак казвам, по подразбиране може да се стигне до извода, че чрез отрязване на кабели е повредена тази линия за предоставяне на телевизионни сигнали. Липсват всякакви фактически действия, които да са описани в обстоятелствената част за увреждането на тази телевизионна уредба. На следващо място, налице е и противоречие между обстоятелствената част и диспозитива, пак във връзка с престъплението по чл. 347 от НК. Така например, в обстоятелствената част на страница 2-ра, втори абзац е записано, че на 07.02.2018 г. подсъдимият предприел действия по поддръжка на оптични кабели. И в тази връзка за поддръжката, е предприел действия по прерязване на коаксиални кабели. В диспозитива на обвинителния акт обаче, се твърди че е повредил линия за предоставяне на телевизионни сигнали. На мен не ми става ясно, дали поддръжката води до повреждане, или съществуват други действия, които са довели до уреждане. Ако човек поддържа някаква система, в рамките на поддръжката на тази система не може да се стигне до повреждане, защото семантиката на думата „поддръжка“ означава да я поддържаш в онзи вид, който е необходим за осъществяване на нейното предназначение. Така че и по това фактическо действие съществува неяснота, кои са действията, които са довели до повреждане на тази линия и дали тези действия са свързани с действията по поддръжката, които прокурорът приема, че са осъществявани на същата дата и по същото време.

По отношение на престъплението по чл. 323 от НК отново съществува противоречие между диспозитив и обстоятелствена част, неяснота относно фактическите действия, които спадат в състава на престъплението. В диспозитива е написано, че самоволно, не по установения ред, подсъдимият осъществил чуждо предполагаемо право на владение и ползване на тази преносна мрежа, което е оспорвано от ТВ САТ КОМ. Прокурорът, след като знае, че е осъществявано чуждо право, той трябва да знае на кого принадлежи

това право. Интересното е, че в обстоятелствената част на обвинителния акт, не съществува никаква яснота във връзка с тези елементи, задължителни от състава на престъплението по чл. 323 от НК и за това от този диспозитив се оказва, че трябва да се гадае. Никъде в обвинителния акт прокурорът не се е произнесъл кому принадлежи онова право, което Г. се опитвал самоволно да осъществи. На следващо място, прокурорът както казах знае, че правото се оспорва от ТВ САТ КОМ и знае, че е чуждо, трябва да посочи и на кого принадлежи това право. На следващо място, той твърди, такъв е и съставът, че самоволно, не по установения ред. В обстоятелствената част се казва, че действията, които са предприети са по поддръжка на тази кабелна линия и тогава възниква въпросът, самоволно, не по установения ред, какво включва? Ако се твърди, че тази поддръжка е осъществявана самоволно, за да можем да се защитим, прокурорът трябва да ни посочи кой е установеният ред за извършване на поддръжката на кабелната мрежа, дали касае юридически ред, който някъде е разписан или касае технически ред, как точно се извършва поддръжката, от който технически ред, подсъдимият да се е отклонил. Защото, за да бъде изпълнен състава на чл. 323, ние трябва да сме наясно първо кой е установения ред и какво предвижда. Ако е правен въпросът, то е ясно какво предвижда, ама ако е технически, предвижда нещо друго и то е разписано в съвсем други подзаконови нормативи. Ние не можем да се защитаваме срещу обвинение, в което се казва, че е извършил действия не по установения ред, без прокурорът да ни насочи кой е редът и дали има предвид юридически или технически.

На следващо място, трябва да се каже, че по отношение на престъплението хулиганство, няма абсолютно никаква фактология. На стр. 3 от обстоятелствената част на обвинителния акт има две-три изречения, където се казва, че поведението на подсъдимия било агресивно, в следствие на което възникнали множество конфликти с гражданите. След това, той е бил задържан за 24 часа. Това всъщност, не представляват фактически действия и фактическо обвинение по смисъла на тълкувателно решение № 2/2002 г. Това е една оценка. Това е обобщение. Поведението му било агресивно. В какво се състои това агресивно поведение, в следствие на което възникнали множество конфликти с граждани? Това също е оценка, защото няма фактическо действие, в какво се е изразил конфликтът. Без да се опише фактическото действие, както във връзка с агресията, така и във връзка с конфликта, нито

подсъдимият, нито съдът може да прецени, дали това изпълва състава на хулиганската проява или е резултат на личен персонален конфликт, който е зреел с години и има друг генезис, а не противопоставяне на обществото и съответно извършване на действия, които изразяват явно пренебрежение към обществото и към установения ред. С оглед на това, аз считам че този обвинителен акт не може да постави фактичката рамка на обвинението. Той е поставил юридическата рамка в диспозитива, но по начин, че обстоятелствената част по никакъв начин не е информативна, за да ни посочи кои са фактическите действия, които спадат в единия ли или другия състав, а по този начин правото на защита на подсъдимия е ограничено, защото той трябва да се защитава по подразбиране. Отделен е въпросът, че в обстоятелствената част се описват действия, които касаят един определен квартал на Асеновград, докато там където в диспозитива се посочва мястото на извършване на деянието, то е само градът. Знам, че такива са правилата, но това ни поставя пред задължението, ние да се защитаваме чрез събиране на доказателства и за останалите квартали на Асеновград. Пак казвам, това не е абсолютно основание за връщане, докато останалите за мен са абсолютно основание за връщане на делото на прокурора за отстраняване на несъответствията между диспозитив и обстоятелствена част и несъответствие с изискванията на тълкувателно решение № 2/2002 г., специално в точка 4.2, където се говори за фактическите рамки на обвинението.

По точка 4-та на чл. 248, да, за нас е налице основание за разглеждане на делото по реда на особените правила и това е текстът на чл. 371 т. 1 от НПК. Във връзка с това, искам да кажа, че от всички посочени 118 свидетели, ние настояваме на разпита на 22-ма от тях, както и разпита на вещото лице. По точка 5-та, считам че няма основание за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия, съдебен заседател. Вземите мерки са отменени и не се налага взимането на нови мерки. Имаме искания за събиране на нови доказателства, които ще направим след събиране на доказателствата, които са посочени от обвинението.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/: Считам, че така направеното искане за връщане на наказателното производство е неоснователно, тъй като в обстоятелствената част на обвинителния акт са изложени установените факти в хода на разследването и въз основа на тях са повдигнати и обвиненията спрямо подсъдимия в хода на досъдебното производство. Същите са

посочени в диспозитива на обвинителния акт, като не е налице несъответствие в посочените обстоятелства от страна на защитата.

ПОДСЪДИМИЯТ ИВ. ХР. Г.: Поддържам изцяло казаното от моя защитник. Аз съм техническо лице и мога да кажа някои неща, които не са по Вашите правила. Първото нещо, което за мен в този акт не е така, това е че прокуратурата не е изследвала и не е вникнала в собствеността и в това, кои сигнали, кои съоръжения, кои абонати на кого са. Просто тя е взела едни готови абонати на някого си. На кого са в момента? От тези 180 абоната, ние можем да кажем, че половината абонати са моя собственост. Това можем да го докажем в годините назад. Аз няма как да разбера обвинението, при наличието, че в този обвинителен акт няма нито един документ и няма нито едно нещо, което да свързва ТВ САТ КОМ с казуса, освен това че имали абонати, които нямали телевизионен сигнал. Никой не е обследвал тези абонати, как са били прикачени, как им е доставян сигналът, от къде е идвал сигналът, на кого е бил сигналът, на кого е била собствеността на мрежата. Няма факти в обвинителния акт, от които да разбера в какво точно съм обвинен. Считам, че както каза и защитникът ми има допуснато нарушение, като ми е нарушено правото да разбера в какво съм обвинен. По останалите въпроси, поддържам изцяло становището на защитника си.

Съдът след съвещание и след като обсъди въпросите по чл. 248 ал.1 от НПК, и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното:

I. Делото е подсъдно на Районен съд гр. Асеновград по правилата на местната и родовата подсъдност, тъй като твърдените в обвинителния акт престъпления са извършени в съдебния район на настоящия съд, и са от кръга на престъпленията, които са подсъдни именно на Районен съд, като първа инстанция.

II. Съдът намира, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по делото.

III. По отношение на въпроса, дали са допуснати в хода на досъдебното производство съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия в досъдебното производство, както и на пострадали лица и като взе предвид становището на защитата, че такива процесуални нарушения са

налице, основно касаещи задължителното съдържание на обвинителния акт по чл. 346 ал. 2 и ал. 3 от НПК, Съдът намира, че действително са налице такива процесуални нарушения, касаещи задължителното съдържание на обвинителния акт и в тази връзка изложените от страна на защитата съображения са основателни.

Действително, съгласно изложените от защитата съображения при така конкретно структурираните възражения относно съдържанието на обвинителния акт, може да се направи извод, че е нарушено правото на обвиняемия да разбере в какво точно престъпление е обвинен, с което се компрометира и правото му на защита срещу обвинението, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Съображенията за този извод на съда, а именно констатирането, че са налице съществени процесуални нарушения, които са отстраними, са следните:

Както се изложи и от защитата, съгласно константната съдебна практика и постановките на ТР № 2 от 07.10.2002 г. на ОСНК на ВКС главното предназначение на обвинителния акт е да формулира обвинението по такъв начин, че да определи предмета на доказване в съдебната фаза на наказателния процес от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и съответно на осъществяване на правото на защита. В този аспект в обстоятелствената част на обвинителния акт, задължително трябва да се посочат всички факти, които обуславят обективните и субективните признаци на всяко от престъпленията, предмет на повдигнатото обвинение, както и участието на обвиняемия в осъществяването му. Към тях се отнасят времето, мястото на извършване на престъплението и начинът на извършването му. Липсата на посочване на всички факти от тази категория съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, защото при всяко положение води до ограничаване на правата на страните в съдебното производство и би могло да създаде предпоставки за допускане и на абсолютното процесуално нарушение, което да повлече и отмяна на първоинстанционния съдебен акт, ако не бъде отстранено. В процесуално практически план, това означава в обстоятелствената част на обвинителния акт да се опишат конкретно всички действия, извършени от обвиняемия, с които същият е реализирал състава на престъплението. Тоест, изпълнителното деяние, като основен елемент от

обективния състав на престъплението, с което именно то се реализира трябва да е описано с нужната доза конкретика, така че да е ясно на обвиняемия какво точно престъпление му се вменява във вина и срещу какви факти следва да се защитава. В конкретния случай, видно от обстоятелствената част на обвинителния акт в него е налице описана сложна фактическа обстановка, която се е развила на различни места и в различни диапазони от време, фактите от която според прокурора обуславят съставите на три отделни престъпления. Същата обаче от гледна точка на фактите е описана дотолкова семпло и абстрактно, че на практика не са конкретизирани отделните изпълнителни деяния, с които се твърди, че обвиняемият е реализирал съставите на престъпленията и съответно не са посочени всички елементи относими към техния обективен състав.

Анализирано в аспекта на отделните престъпления предмет на обвинението съображенията за този извод на съда са следните:

1. По отношение на престъплението по чл. 347 ал.1 от НК, касаещо повреда на телевизионна уредба и линия, видно от описаната фактология се твърди, че същото е извършено с три отделни деяния, всяко от които е било довършено, като същите са се случили на 07.02.2018 г., съответно около 09.30 часа, 11.50 часа и около 16.48 часа и съответно на различни места в гр. Асеновград. В диспозитва на обвинението обаче става ясно, че обвиняемият е обвинен, че с едно деяние е реализирал състава на престъплението, като е повредил телевизионната линия и уредба, с което е попречил на съобщенията. Както вече се каза, в обстоятелствената част обаче, са описани три отделни изпълнителни деяния, всяко от които поотделно осъществява състав на едно и също престъпление, които са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. Т.е. налице е продължавано престъпление съгласно правилото на чл. 26 ал.1 от НК. При това положение е налице несъответствие между обстоятелствената част и диспозитив, тъй като в заключителната част на обвинителния акт не е дадена адекватна и съответстваща на фактите правна квалификация. На практика, по този начин подсъдимият не е наясно срещу кое от трите описани деяния следва да се защитава и за кое се отнася обвинението. На второ място, пак според описанието на фактологията в обвинителния акт се твърди, че част от деянията са извършени не лично от

обвиняемия Г., а от служители на дружеството под ръководството на обвиняемия, т.е. твърди се, че други лица физически са извършили отрязването на кабелите и премахването на кутиите, с което е прекъснат сигнала и е реализирана повредата. Тези лица обаче по никакъв начин не са индивидуализирани, нито е посочено кои от деянията са извършени от тях. От гледна точка на конкретиката на обвинението и на правото на защита обаче, посочването на тези лица е задължително, тъй като от юридическа гледна точка тези неиндивидуализирани лица, след като абстрактно са посочени са или преки извършители, които са действали в съучастие, като съизвършители с обвиняемия Г., или деянието е извършено при условията на посредствено извършителство от обвиняемия Г. чрез тези лица, което е допустимо само при хипотезата на чл. 16 от НК, при която тези преки извършители действат в изпълнение на неправомерна служебна заповед, която не налага очевидно за тях престъпление. Всичко тези обстоятелства, обаче остават напълно неясни, тъй като в обвинителния акт не са изложени никакви факти, обуславящи едното или другото качество на физическите извършители. Съответно липсва обвинение за деяние, извършено при условията на съучастие или при условията на посредствено извършителство, както и каквато и да е конкретика чрез кои лица и по отношение на кои деяния, включени в състава на продължаваното престъпление е действал самостоятелно обвиняемият или пък е извършил деянията при условията на посредствено извършителство. Това отново води до извода за несъответствие на фактите с диспозитива на обвинението и компрометира правото на защита на обвиняемия. На трето място, по отношение на престъплението по чл. 347 ал.1 от НК, както се направи възражение от защитата не са изложени факти, които да конкретизират предмета на престъплението, доколкото се твърди, че е повредена телевизионна уредба или линия. Стриктното тълкуване на текста, посочен в нормата от особената част обаче, показва че елемент на обективния състав на престъплението е повреждане на телевизионна уредба, каквато се твърди, че е повредена, без да е описано по никакъв начин в какво се състои телевизионната уредба, в какво се състои повредата по нея и при кое от деянията е повредена, което пречи на обвиняемия да разбере в какво точно е обвинен.

2. Всички тези пороци и непълноти в обвинителния акт по отношение на индивидуализацията на деянията и формата на съучастие или евентуално

на посредствено извършителство важат в пълна степен и за престъплението по чл. 323 ал.1 от НК - самоуправство, като са основателни изложените от защитата съображения в тази насока, като по отношение на това престъпление, а именно самоуправството, отново са описани три отделни деяния, които са довършени по различно време и на различно място и също би следвало да се структурира в диспозитива като продължавано престъпление. Допълнително следва да се каже, че от теоретична гледна точка самоуправството е един от най-сложните състави в специалната част на НК. Самоуправството е престъпление против законно установения ред на взаимоотношения между правните субекти, при което пряко се засяга дейността по решаване на спорове за имуществени права. Субект на престъплението може да бъде само страна по имуществено правоотношение или неин представител. Изпълнителното деяние на престъплението по чл.323 ал.1 от НК се изразява в осъществяване не по установения от закона ред на едно оспорвано от другото, свое или чуждо, действително или предполагаемо право. Именно затова в обвинителния акт, за да е ясно обвинението, следва отново да бъде конкретизиран достатъчно ясно предметът на престъплението, тъй като то е материалното благо чрез непосредственото въздействие върху което се уврежда непосредствения обект на престъплението, а именно правно защитените обществени отношения. В конкретния случай общо се твърди в обстоятелствената част, че спорното право е това на владение и ползване на кабелно разпределителната мрежа. В същото време, от изложените факти в обвинителния акт става ясно само, че самоуправството е реализирано чрез рязане на кабели и премахване на разпределителни кутии, без обаче да е посочено чия собственост са конкретните технически съоръжения – повредените кабели и премахнати технически елементи, какъв е техния вид коаксиални или оптични кабели, конкретно при всяко от деянията, от кого са били инсталирани и въведени в експлоатация. Не са изложени никакви факти и по отношение на обстоятелството, дали те са част от кабелната електросъобщителна система, ползвана и от дружеството ЦКК ООД, чийто управител е обвиняемия, на какво основание дружеството ТВ САТ КОМ е ползвало и владеело конкретната кабелна инсталация, която е била прекъсната. Не са посочени и факти, дали тези конкретни увредени кабелни съоръжения са част от кабелната разпределителна мрежа за собствеността на която се твърди, че е съществувал правен спор между двете дружества или са

допълнително инсталирани от ползвателя им и са извън предмета на конкретния правен спор. За тези обстоятелства, обуславящи фактическия състав на престъплението не са изложени никакви факти, от които да може да се дефинира изобщо кое е спорното право и съответно да се обоснове конкретното обвинение. По този начин, при тази фактологическа празнота отново е налице неяснота по обвинението по отношение на фактите от обективния състав на престъплението по чл. 323 ал.1 от НК, което отново ограничава възможността на обвиняемия да разбере в какво точно престъпление е обвинен.

3. В голяма си част са основателни възраженията на защитата и сочените съображения за процесуални нарушения и по отношение и на третото престъпление по чл. 325 ал.1 от НК - хулиганство. Действително, там общо е посочено, че непристойните действия са се изразили в агресивно поведение, изразяващо се в предизвикването на конфликти с множество лица – абонати на ТВ САТ КОМ, без обаче да е индивидуализирано нито в обстоятелствената част, нито в диспозитива на обвинението нито едно лице. Доколкото обаче агресивното поведение се дефинира в практиката като комплекс от действия, насочени към нарушаването на физическата или психическата цялост или нанасяне на вреда на друг човек, непосочването на конкретните лица, към които са били насочени действията, субсимирано в хулиганското поведение безспорно води до неяснота по отношение на изпълнителното деяние и липса на елементи от обективния състав на това престъпление. По този начин, отново подсъдимият не може да разбере в какво точно е обвинен от гледна точка на обективните характеристики на деянието. На следващо място, действително хулиганството е престъпление против обществения ред и спокойствието на гражданите и негов родов обект са именно тези правнозащитени обществени отношения. Но при това описание на фактите в обвинителния акт, макар и абстрактно да е описанието, е видно че от престъплението, освен родовия му обект се твърди, че са засегнати и лични неимуществени права и интереси на неиндивидуализирани лица. При това положение обаче, тези неиндивидуализирани лица би следвало да са пострадали от престъплението по чл. 325 ал.1 от НК съгласно дефиницията по чл. 74 ал.1 от НПК, според която пострадало е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението и същите е следвало да бъдат включени и като такива в диспозитива на престъплението

по чл. 325 ал.1 от НК. Лицата, които имат качеството на пострадал в наказателния процес се ползват и от съответните процесуални права, предвидени в чл. 75, 76 и 84 от НПК и съда и органите на досъдебното производство са длъжни да им осигурят възможност да ги упражняват в пълен обем. Освен за останалите права на пострадалия в досъдебното производство, същите е следвало да бъдат уведомени, че имат право да бъдат информирани за хода на наказателното производство, както и да им бъде предявено разследването след неговото приключване. Съответно на същите не е било предявено разследването.

Поради всички изложени съображения разгледани в светлината на легалната дефиниция на чл. 249 ал.4 от НПК, която определя кои нарушения на процесуалните права са съществени, Съдът намери, че в крайна сметка в хода на досъдебното производство и досежно съдържанието на обвинителния акт са налице такива съществени процесуални нарушения, тъй като са нарушени правата на обвиняемия да разбере за какво престъпление е привлечен в това качество и съответно адекватно да упражни правото си на защита срещу обвинението, както и са накърнени правата на потенциални пострадали лица от престъплението в досъдебното производство. Това в крайна сметка налага прекратяването на съдебното производство и връщане на делото на Районна прокуратура – Пловдив, Териториално отделение – Асеновград за отстраняване на посочените процесуални нарушения.

Следва да се обсъдят и останалите въпроси, доколкото те са предмет на разпоредителното заседание.

IV. По отношение на възможността за разглеждане на делото по реда на диференцираните процедури, Съдът намира, че не е налице основание за разглеждане на делото по реда на Глава XXVIII от НПК. В случая процедурата по Глава XXVIII от НПК е неприложима, съгласно рестрикцията на чл.78а ал.7 от НК, тъй като с обвинителния акт са повдигнати обвинения за няколко престъпления, което е пречка за прилагането на този процесуален ред. С оглед на изявлението на защитата и подсъдимия, и направеното потенциално искане в тази насока, би бил приложим процесуалният ред по реда на Глава XXVII от НПК, във връзка с чл. 371 т. 1 от НПК, което обаче следва да бъде реализирано в зависимост от стабилизирането на определението на съда, с оглед констатираното основание за прекратяване на

съдебното производство.

V. По отношение на хипотезите, посочени в чл.248 ал.1 т.5 от НПК съдът намира, че с оглед характера на делото и обема на производството, не е налице никое от обстоятелствата, посочени в тази норма, а именно не са налице предпоставките за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и извършването на съдебни следствени действия по делегация;

VI. На този етап, не са направени доказателствени искания от страните, поради което и Съдът не следва да се произнася по този въпрос.

VII. По отношение на мярката за неотклонение, към настоящия момент няма актуална и действаща спрямо подсъдимия мярка за неотклонение. Същата, която е била гаранция в размер на 10 000 лева е била отменена с предходно постановление на прокурора и с оглед на целите по чл. 57 от НПК, Съдът намира, че такава не следва да се взема към настоящия момент.

VIII. По делото не са направени искания за конституиране на страни, поради което Съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Ето защо по изложените и при констатираните допуснати в досъдебното производство съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила, на основание чл. 248 ал. 5 т. 1, във вр. с чл. 249 ал.1, във вр. с чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 449/2021 г., по описа на Районен съд – Асеновград, II н.с., поради допуснатото отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила в хода на досъдебното производство, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия ИВ. ХР. Г., касаещо задължителното съдържание на обвинителния акт.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – Пловдив, ТО-Асеновград за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения, посочени в мотивната част на определението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд – Пловдив по реда на глава XXII от НПК с частна жалба или частен протест в

7-дневен срок от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което се закри в 11,25 часа.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____

Секретар: _____